

*Téves forrás.

Helyes forrás: Népszava, 2001.05.07. E.l.: Sablonok bája. Mondom a magamét

Szembesítés

Előszó

Az itt közölt idézetek célja: részrehajlás és kommentár nélkül szembesíteni az olvasót és a szerzőt korábban már megjelent mondatokkal. Egy pontos idézet mindig megáll önmagában, magyarázni fölösleges: szolgál és kiszolgált. Ezért hát arra kellene jobban vigyázni, hogy mikor és mit ír le az ember. Mert lehet valaki ironikus és trágár egyszerre. Lehet kíméletlen is. Alkotmányos demokráciában még hülye is lehet. Abban azonban már nem vagyok biztos, hogy ez esetben jó-e az, ha egy aránytévész, paranoid-cezaromán személyiség nemcsak ápol, de közszereplő is egyben. Ráadásul rendszeresen publikál.

Vágvölgyi B. András az Élet és Irodalom 2001. június 15-i számában „halállista-szerkesztőnek” nevez. Nincs okom azt feltételezni, hogy a szerző véletlenül kevert össze Göringgel, Berijával vagy Rákossival, ugyanis az említettek más korban és egészen másfajta tevékenységet folytattak. Arra még gondolni sem merek, hogy esetleg nem ismeri a szavak jelentését. (Az ÉS szerkesztőin meg már régen nem csodálkozom...)

Igy aztán marad minden a régi: az elem kerülő zavaros, ostoba és gyűlölködő mondatokat továbbra is újra közlöm, miután nem gondolom, hogy ez halálos bűn lenne, és hogy ezzel bárkinek is ártanék. Egyébként pedig: mindenki azt ír, amit akar.

Tóth Gy. László

„Ez a durva ebben a szájbakúrt országban, hogy egyszerre akar mindenki szűz maradni, meg dugni is, és hozzá folyamatosan hazudik. Szolgálati közlemény: Tóth Gy. László halállista-szerkesztő becses figyelmét felhívnom az utolsó mondatra, és tesszen szíves többlet szemlélni engemet is, mer’ a barátaim már piszkálnak és a főszerek is baszogat! A pol. gecizmust meg a lófaszot nyugtáztam, kösz, ha a trágárság jön be, jelezzem, küldöm! Előre is: és még 1x: kösz!”

(Vágvölgyi B. András: Egységkongresszusi anzix. Élet és Irodalom, 2001. június 15.)

„Mintha Magyarország nem mindennek ellenére, az arcátlan tolvajlásnak, gátlástalan rablásnak, államilag zúdítt ordenáré giccsnek, országos erőszaknak, özönölő hazug szónak, nyomornak és mocsoknak ellenére volna gyönyörű. Hanem csak gyönyörű volna, úgy, ahogy van.

Bartók csomagol.

Mert ebben a Magyarországon, ami itt készül, ebben helye nem lesz.

(...)

Bartók csomagol, mert nem tűr tovább.

Mi maradunk, és tűrünk.

És szégyelljük magunkat.”

(Bácher Iván: Bartók csomagol. Népszabadság, 2001. június 9.)

„Nos ezzel a gondolkodásmóddal – amely a politikát a menedzserkedés szintjére szállítja le, vagyis depolitizálja – kezdődik a Fidesz-féle jövő. Ez annyira riasztó, hogy nem is tudok rá szavakat találni.

– De miért riasztja ez annyira? Ha körülnéz a világban, sokfelé láthat hasonlót.

– Mert ez a gondolkodásmód mindenre képes. A náci politikát mindennél jobban utálok, és ez a politikai-menedzseri gondolkodás még a náci politikát – mint lehetséges kombinációt – sem zárja ki.”

(Nem szabad elhinni – Rádai Eszter interjúja Eörsi Istvánnal. 168 Óra, 2001. június 7.)

„...most is három ember verekszik azért, hogy ki legyen a baloldalon. Medgyessy az egyik, talán ő a legalkalmasabb. Kovács Laci egy becsületes, rendes fiú, de nem egy izgalmas, vonzó egyéniség. Németh pedig nem kóser.”

(Hetek, Másodosztályú pasik, 2001. május 19.)

„Nos, egy fiatal konzervatív, meglehet, valóban szánalmas, de ami az Eörsi István képeben megjelenő vén radikálist illeti, az bizony kifejezetten üdítő látvány.”

(Such Györgyöt idézte Vágvölgyi B. András: Eörsi épp tíz éve volt hatvan. Élet és Irodalom, 2001. június 15.)

„Minden fogyatékoságával együtt Eörsi István az egyik legfontosabb ember Magyarországon, a civil kurázi élő jelképe, az életöröm emberbaráti védelmezője ebben a szomorú pusztaságban.

Nem az ő hibája, hogy makacs derűjétől könny szökik a szemükből.”

(Tamás Gáspár Miklós: A nevető ember. Népszava, 2001. június 18.)

„A negyven értelmiségi közül, akik a francia miniszterelnökhöz írott levelükben kiálltak a zámolyi romák mellett, »nem mindenki tekinti ezt az országot hazájának«. (Ez a pimasz virágnyelv a náciitoborzó Kövér László szellemi tulajdona.) Odáig züllöttünk, hogy az idegen-ség ismét gyanút ébreszt, a »magyar« megjelölést pedig az Országimázs Központ által megrendelt és a Happy End Kft. által filléres áron leszállított dicsfénykoszorú veszi körül. A Tabajdi-félek is beszállnak a hazafias áru forgalmazásába.”

(Eörsi István: Mondom a magamét – Sablonok bája. Magyar Hírlap, 2001. június 7.) *

„S Orbánnal, Kövérrrel sem az a bökkenő, hogy legújában immár a nemzeti egységről szónokolnak. Az a baj, hogy lelkileg tovább betegítik ezt az amúgy se egészséges nemzetet – mert kurzusuk álszent, kirekesztő és kulturálisan (ezek után mi más is lehetne?) tehetségtelen.”

(Galló Béla: Kampec. Magyar Hírlap, 2001. június 5.)

„És akkor mi van, ha nem bocsát meg? Ki az az Orbán Viktor a sajtóhoz képest? Örüljön, ha a sajtó szóba áll vele. És mi az, hogy Fidesz-elnökség? Már régen nem lesznek, évtizedek múltán a kutya se fog emlékezni rájuk,

talán egy sor a történelemkönyvekben, de sajtó, az mindig lesz.”

(Megyesi Gusztáv: Szolidarit. Élet és Irodalom, 2001. május 11.)

„Már most lássuk be: Orbán Viktorra ki fog emlékezni ötven vagy száz év múlva?

Jó, le lehet majd hívni az interneten a »magyar miniszterelnökök« file-név alatt, de ott hosszú a sor, és az ember hogyan bírna kiragyogni egy Batthyány Lajos vagy egy Károlyi Mihály mellett?

Piramist kell építeni. Tiszta sor.”

(R. Székely Julianna: Szolgák ideje. Magyar Hírlap, 2001. május 30.)

„A Fidesz-kormány tevékenységéről szólva Kovács László a közelmúltban egy fiatalember szavait tartotta fontosnak idézni: »Elnök úr, én csak a szüleim elbeszéléséből ismerem, hogy milyen volt a félelem az ötvenes években. Azt hiszem, olyasmi, amit időnként most tapasztalok.«”

(Szőnyi Szilárd: Medgyessy a siker kovácsa? Heti Válasz, 2001. május 25.)

„Ez a mai beszartság funkcióváltozása. Nem a brutális megtorlástól fél, aki fél. A delikvens attól retteg, hogy ha nem ugrik elég szolgálatkészen, lemarad valamiről. A pimasz cinizmus kormánya pimasz és cinikus módon folytatja Horthy és Kádár pedagógiai munkásságát: tovább rontja a nemzeti karaktert. A »polgári« kormány korrupt alattvalókat óhajtott nevelni.”

(Eörsi István: Hogyan is állunk azzal a beszarással? Magyar Narancs, 2001. május 31.)

„Azt látom és érzékelem, hogy a mostani vezetőségi tagok közül jó néhányan egyfajta posztkommunista Jurassic-parkhoz sorolhatók. Mint őslények, rohangálnak jobbra-balra, és egyre nagyobb kárt okoznak, ahelyett hogy visszamennének a parkba, és mutogatnák őket.”

(Stefka István: Schmuck Andor, a kirúgott szocialista. Magyar Nemzet, 2001. június 5.)

„A zámolyi-strasbourgri romaügy parlamenti megvitatása alkalmat ad egy másik hazug médiaklisé kiiktatására is. Ebben a »vitában« a fideszes, MDF-es és MIÉP-es képviselők, államtitkárok visszatásztó fagyűlölő szóömlenyeit nem lehetett megkülönböztetni egymástól.

Ez is mutatja, hogy »szélsőjobboldali veszély« nem létezik. Veszélynek azt a kedvezőtlen helyzetet nevezzük, amelynek a bekövetkeztétől tartunk. Márpedig ez a »helyzet« már bekövetkezett. Az országházi »romavita« bebizonyította, hogy itt nem szélsőjobboldali »veszélyről«, hanem szélsőjobboldali hatalomátvételtől van szó. Már túl vagyunk rajta.”

(Tamás Gáspár Miklós: Az átkozott hazugság. Mozgó Világ, 2001. május)

„Magyarpárti, magyarérmelmű, magyarszívű agyarasok ezerszer leírják, kikialtják, kiordítják, hogy Mohács, Majtény, Világos, Trianon után el kell jönnie a magyar igazságtételnek, a magyaroknak vissza kell foglalniuk önmagukat, országukat az idegenérmelmű, idegenszívű szellemi homelessektől. Az eléjük állított hat gyanúsítottból kiváló érzékkel választják ki a csöpögő orrú, lentebb fülű csámpásokat nemzetünk sorozatgyilkosaként. A Provincia a világ közepe, a Kaméleon utca neve mindenkor Turul volt, van és lesz, a magyar választás magyar téjé a magyar szuverenitás az idegen összeesküvéssel szemben.

(...)

A kérdéses napon egy ifjú jött az utcasarokig – Kaméleon utca 1. –, és arról szólt fennhangon: »van Európán kívül is élet«. Az ifjúról később kiderült, hogy fontos ember, az agyarasok reménye.”

(Lengyel László: A vihar kapujában. Mozgó Világ, 2001. május)

FOLYTATÁS A JÖVŐ HETI MAGAZINBAN

Az idei könyvhéten a Kairosz Kiadó gondozásában megjelent a Politikailag korrektt II. című kötet, amely Tóth Gy. László korábbi gyűjtéseit tartalmazza.